

Сърце ми е примирѣло.
 Землины блага и добрини
 На пзано заповѣдахъ;
 Познахъ животъ, честиты дни
 Изъ любихъ и съ развахъ.
 Надежда, о надежда, ты
 Прѣкрасно мое цвѣтіе,
 Къдѣ съ твой-тѣ дръжести?
 Що рано тѣй улѣте-!
 Не ще да съмне веселъ день
 Отъ тѣхъ на тѣй за мене;
 Свѣтъ-тъ ми чѣръ и потъмненъ
 И тѣжно ми живѣніе.
 Пролитайте, духъ вы, очи
 Рѣкъъ съязы горчивы;
 Смили са съ мене та плачи,
 Природо жалостива!
 Не ще възкръсне моѣтъ дръгъ,
 Гробъ тѣмненъ го покрива;
 Но ще го любѣжъ вѣрно азъ
 Докаѣ че бѣдѣ жива.

